

- Μεχμέτ πασιᾶν φωνάζει ἔτσι τοῦ ὀμιλεῖ
 νὰ πᾶς μὲ κάθε τρόπον πέρα στὸν Καραλή
 κι' ἀφοῦ τὸν ἀνταμώσης νὰ ρίψης εἰς αὐτὸν
 διὰ νὰ τὸν σκοτώσης ἂν εἶναι δυνατόν.
- 1990 σὰν τὸν ἀποσκοτώσης αὐτὸν τὸν Καραλή
 ἀμέσως νὰ τοῦ φέρης ἐδῶ τὴν κεφαλὴν.
 Μεχμέτ πασιᾶς διαβαίνει πέρα στὸν Καραλή
 διὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ μὲ τὴν ἐπιβουλή.
- 1995 τ' Ἀλῆ πασιᾶ τοῦ εἶπαν εἶν' ὁ Χρουσίτ πασιᾶς
 πάλιν τοῦ εἶπαν λάθος εἶν' ὁ Μεχμέτ πασιᾶς.
 Ἀλῆ πασιᾶς σηκώθη διὰ νὰ τὸν δεχθῆ
 δὲν ἔλπιζε ποτέ του διὰ νὰ σκοτωθῆ.
 καθὼς τὸν ἀνταμώνει Μεχμέτ πασιᾶς εὐθύς
 τοῦ ρίπτει μιὰ πιστόλα καὶ φεύγει παρευθύς.
- 2000 εἰς τὸ ζερβὶ τὸ χέρι πῆρε τὸν Καραλή
 εἰς τὸν ὄντα ἐμβαίνει καὶ ἔτσι ὀμιλεῖ.
 τί κάλπικον μελέτι ποὺ εἶναι ἡ τουρκιὰ
 τὸν λόγον της ἀρνεῖται καὶ κάμνει ἀδικιὰ.
 μὲ σκότωσαν στὴν μπέσα φωνάζει μὲ θυμὸν
- 2005 μὲ δάκρυα μὲ λύπας καὶ μὲ ἀναστεναγμόν.
 καὶ δύο τρεῖς γκιουλέδες ἀρχίζουν πολεμοῦν
 μὲ τὸν φεήμην τζιάμην κι' αὐθέντην τους τιμοῦν.
 σκοτώνουν δυὸ κιουλέδες μὲ μίαν μπαταριὰν
 μαζὺ μὲ τὸν φεήμην ἀπὸ τὴν τζαμουργιὰν
- 2010 κι' ἐπῆγαν ὑποκάτω εἰς τὸν Ἀλῆ πασιᾶν
 τοῦ ρίπτουν δυὸ ντουφέκια τοῦ κάμνουν χαλασιὰν
 τὸν πῆρ' ἓνα μολύβι ἀπ' ὑποκατωθιὸ
 κι' ἐπῆγε καὶ τοῦ βγῆκε στὸ πλάι' ἐπανωθιὸ.
 ἄρχισε νὰ βογγάη καὶ νὰ ψυχομαχῆ
- 2015 παιδεύεται ὀλίγον κι' ὕστερα ξεψυχεῖ.
 Μάνθος Ντοβριανίτης φωνάζ' Ἀλῆ πασιᾶς
 ἀπέθανε κι' ἄς ἔλθῃ τὴν ὄρα' ὁ Μεχμέτ πασιᾶς.
 πῆγαν τὸν κωλοσέρνον βεζύρη τὸν Ἀλῆν
 καβάζμπασης πηγαίνει τοῦ πέρ' τὴν κεφαλὴν.
- 2020 εἰς ἓνα ἀσημένιον νταμπάκι τὴν βαστοῦν
 κι' ἄρχισαν νὰ τὴν βλέπουν καὶ νὰ τὴν στοχασθοῦν.
 τὴν πῆγαν στὸν Χρουσίτην νὰ τὴν ἰδῆ εὐθύς
 τὴν βάν' στὸ παραθύρι γιὰ νὰ τὴν δῆ καθεὶς

σ. 114

σ. 115

- κι' ἀμέσως τὸ κορμί του τὸ φέρνουν στὸ τζαμί
 2025 στὸ μνήμα του (¹) τὸν θάπτουν μὲ δόξα, μὲ τιμή.
 ἐπῆραν καὶ τὸ βιό του ἀπὸ τὸν ἰτζκαλιὰ
 στέλλουν καὶ τὸ κεφάλι σ' αὐτὸν τὸν βασιλιά·
 πῶς τῶπαθες βεζύρη ἀνδρεῖε Καραλή;
 νὰ πάνη εἰς τὴν πόλιν δικήσ' ἡ κεφαλή;
 2030 δὲν εἶν' κατηγορία σὲ μὲ τὸν δυστυχῆ
 ἀμέσως ἀπεκρίθη τοῦ Κάραλ' ἡ ψυχὴ.
 πολέμησα ἀνδρείως μῆνας δέκα ὀκτὼ
 μὲ εἴκοσι πασιάδες μὲ τὸ ντουβλέτ' αὐτό·
 ποτὲ δὲν μὲ νικοῦσαν ἐὰν ἡ τοσκουριά
 2035 ἦτον πιστὴ σ' ἐμένα κι' αὐτὴ ἡ λιαπουριά
 μ' ἄφηκαν τὰ παιδιὰ μου καὶ ἡ ἀλβανιτιά
 ἔκαμα ἓνα λάθος δὲν ἔδιδα φωτιά,
 κι' ἀπὸ τὸν τζιουμπχανέ μου ποτὲ νὰ μὴν εὐγῶ
 καὶ νὰ ἀποφασίσω μόνος μου νὰ καγῶ·
 2040 γελάστηκα ποὺ βῆκα μετάνοιωσα πολὺ
 μοῦ πῆραν τὸ κεφάλι τώρα τί μ' ὠφελεῖ;
 πηγαίνω εἰς τὸν ἄδην πλέον ὁ δυστυχῆς
 κι' ὑγείαν σᾶς ἀφήνω νὰ εἴσθε εὐτυχεῖς.

σ. 116

- ποῦ ἐκείνη ἡ λαμπρότης
 2045 κι' ἡ μεγάλ' ἡ γενναιότης
 καὶ ὁ πλοῦτος ὁ πολὺς,
 ποῦ σαράγια ποῦ παλάτια,
 καὶ μπαχτσέδες καὶ ρεχάτια;
 γιατί πλέον δὲν μιλεῖς;
 2050 ποῦν' αὐτοὶ οἱ τζαουσιάδες
 ποῦναι κι' οἱ μπουλουμπασιάδες
 ποῦ ἡ δόξα ἡ καλή;
 ποῦναι ἡ ἀψηφησία
 καὶ ἡ ἀκαταδεξία
 2055 ποῦ ἡ τιμὴ σου ἡ πολλή;
 ποῦ τὰ ἄλογα καὶ τὰ ἄτια
 ποῦ αἱ σέλλαις καὶ τὰ ράχτια

¹) εἶχε πρὸ καιροῦ ὁ ἴδιος τὸ μνήμα του φκιασμένον μὲ σιδηριές καὶ μὲ λίθους πελεκητοὺς ἀξιόλογον.

- τὰ γεντέκια τὰ πολλὰ
 ποῦ νυμφάδες καὶ οἱ γάμοι
 2060 τὸ μέγαλον σου τὸ νάμι
 καὶ τὰ ζεύκια τὰ καλά ;
 ποῦ υἱοὶ σου οἱ πασιάδες
 κι' ὄλοι σου οἱ μπουμπασιάδες
 καὶ αὐτὴ ἡ τσοκουριά ;
 2065 ποῦναι ἡ καθαλαρία
 κι' ἡ πεζοῦρα ἡ ἀξία
 κι' αὐτὴ ἡ λιαπουριά ;
 ὄλ' ὡς ἀπιστοὶ σ' ἀφήνουν
 καὶ ἀμέσως σὲ προδίνουν
 2070 εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν,
 σήφεραν σ' αὐτὸ τὸ χάλι
 καὶ σοῦ πῆραν τὸ κεφάλι
 εἰς ἐτοῦτον τὸν καιρόν ;

σ. 117

Ἐτερον

- Ἀλῆ πασιᾶς φωνάζει
 2075 πολὺ ἀναστενάζει
 κλαίει, παραπονεῖται
 γιατί οἱ ἀλβανῖται
 ἔμελλον γιὰ ν' ἀρχήσουν
 ὄλοι νὰ τὸν ἀφήσουν
 2080 τὸ κάστρο παραδίδουν
 καὶ ὄλοι τὸν προδίδουν.
 αὐτὸς καταλαμβάνει
 ἀμέσως καὶ προφθάνει
 ἐμβαίνει στὸ μπιδροῦμι
 2085 ἰσιάζει τὸ λαγοῦμι
 πολλὴ μπαροῦτ' ἀδειάζει
 θελὰ καῖ φωνάζει
 προσμένει τοὺς πασιάδες
 ναλοῦν κι' οἱ βεζυράδες
 2090 καὶ τότε πλιὸ νὰ βάλῃ
 φωτιὰ πολλὴ μεγάλη
 εἰς ὅλην τὴν μπαροῦτι
 καὶ νὰ καοῦν καὶ τοῦτοι

σ. 118

- καὶ τότε τιμημένα
 2095 πεθαίν' ἀναπαυμένα.
 Χρουσίτ πασιᾶς μανθάνει
 καὶ τὸ κακὸν προφθάνει
 στέλλει τὸν σιληχτάρη
 ἄν εἶναι παληκάρη
 3000 διὰ νὰ τὸν γελάσῃ
 καὶ ψεῦμα νὰ τοῦ πλάσῃ.
 πηγαίν' ὁ σιληχτάρης
 νὰ τοῦ γενῆ ἡ χάρη
 νὰ ἔμβ' εἶχε ζητήσῃ
 3005 μὲ τοῦτον νὰ μιλήσῃ
 τὴν εἶδησιν προφθάνουν
 τ' Ἄλῆ πασιᾶ καὶ κάνουν
 κι' αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη
 μὲ προκομμένα ἦθη,
 3010 τ' ἄρματα νὰ σφῆσῃ
 καὶ ν' ἄλθη νὰ μιλήσῃ.
 ἀφήνει τ' ἄρματά του
 πηγαίν' ἐκεῖ σιμά του
 μὲ μαργιολιαῖς τὸν πιάνει
 3015 καὶ τημενὰ τοῦ κάνει
 καὶ τοῦ φιλεῖ τὸ χέρι
 τοῦ τάζει νὰ τοῦ φέρῃ
 χάτ' χουμαγῆ φερμάνι
 στὰ δίκτυα του τὸν βάνει.
 3020 Ἄλῆ πασιᾶς γελάται
 πολὺ παραπονᾶται
 τὸν κάμ' εὐθύς παιδί του
 νᾶναι γιὰ τὴν ψυχὴ του,
 νὰ βγῆ τοῦ λέγ' ἀπέκει
 3025 νὰ πάνη καὶ νὰ στέκη
 πέραν εἰς τὸ νησίον
 ἔτιζ' εἶναι τῶν τιμίων.
 Ἄλῆ πασιᾶς ἀρχίζει
 τὰ δόντια ταυ νὰ τρίβῃ,
 3030 καὶ λέγει δὲν εὐγαίνω
 καὶ μὲς ἔδῶ πεθαίνω,

σελ. 119

- ἂν δὲν ἰδῶ φερμάνι,
 κι' ἄλλα στὸ νοῦ του βάνει
 νὰ τῶλθη τὸ φερμάνι
 3035 κι' ἄλλην δουλιὰν νὰ κάνη
 τ' Ἄλβανον νὰ γελάση
 τοὺς ἔξω νὰ χαλάση.
 γράφουν ψευδὲς φερμάνι
 ὁ σιλικτάρ τὸ πάνει
 3040 Ἄλῆ πασιᾶς τὸ βλέπει
 στ' ἀπάτημά τους ρέπει
 ἀπ' τὸ μπουντροῦμ' εὐγαίνει
 καὶ στὰ νησιὶ πηγαίνει.
 ταῖς διαβουλιαῖς ἀρχίζει
 3045 μὰ τῶρα δὲν ἀξίζει
 κι' ἀπ' τὸ νησιὶ πού ἦτον
 γράφει τῶν ἄλβανίτων
 ὄλοι γιὰ νὰ ἐλθῶσι
 στ' ὄρδι γιὰ νὰ ριφθῶσι.
 3050 μὲ μπουγιουρδιὰ φωνάζει
 καὶ ὄλουφέν τοὺς τάζει
 γρόσια πολλὰ περίσσια
 γιὰ νὰ ριφθοῦν τὰ ἴσα.
 τὰ μπουγιουρδιὰ τοῦ πιάνουν
 3055 κι' εὐθὺς καταλαμβάνουν
 αὐταῖς ταῖς μαργιολαῖς του
 κι' ὄλαις ταῖς διαβουλιές του.
 Χρουσίτ πασιᾶς φωνάζει
 μονόξυλα προστάζει
 3060 ὄλοι γιὰ νὰ πνιγῶσι
 πέντ' ἔξ νὰ ἀφεθῶσι
 χίλιους ὀσμανλῆδες
 ἀνδρείους γκριτζιαλίδες
 στέλλει εἰς τὸ νησίον
 3065 νὰ κάμνουν κατοικίαν
 εὐμορφα νὰ προσέχουν
 πάντα τὸν νοῦν νὰ ἔχουν
 εἰς τὸ νησιὶ μὴ φθάση
 τινὰς νὰ ἀπεράση.

- 3070 Χρουσὶτ πασιᾶς προστάζει
 τοὺς βεζυράδες κράζει
 κι' ἀποφασίζει πλέον
 τοὺς λέγει τελευταῖον
 λέγει τοῦ σιλικτάρη
- 3075 ὡς ἄξιον παληκάρι
 εἰς τὸ νησιὶ νὰ πάνη
 μίαν δουλιᾶν νὰ κάνη.
 τ' 'Αλῆ πασιᾶ τὸ χάλι
 νὰ πάρη τὸ κεφάλι
- 3080 τοῦ λέγει δὲν πηγαίνω
 στὸ κριμα δὲν ἐμβαίνω
 τί μ' ἔκαμε παιδί του
 ὄλο μὲ τὴν ψυχὴ του.
 λοιπὸν ἀποφασίζει
- 3085 καὶ ἄλλον διορίζει
 Μεχμέτ πασιᾶς νὰ πάνη
 καὶ διαβουλιᾶν νὰ κάνη
 τ' 'Αλῆ πασιᾶ μεγάλη
 νὰ πάρη τὸ κεφάλι.
- 3090 καὶ εἰς τὴν λίμν' ἐμβαίνει
 εἰς τὸ νησιὶ πηγαίνει.
 πέντ' ἕξ ἑπτὰ πηγαίνουν
 τ' 'Αλῆ πασιᾶ καὶ κρένουν
 Μεχμέτ πασιᾶς ρωτάει
- 3095 τὸ ἴζνι σου ζητάει
 μαζί σου νὰ μιλήση
 κάτι θὰ σ' ἐρωτήση.
 'Αλῆ πασιᾶς φοβήθη
 κι' ἀμέσως ἀπεκρίθη.
- 4000 ἄχ τώρα τί νὰ κάνω ;
 ἄς ἔλθ' εὐθύς ἀπάνω.
 κι' ἀμέσως ἐσηκώθη
 Μεχμέτ πασιᾶς προσκώθη
 καὶ γλυκοχαιρετοῦνται
- 4005 κι' οἱ δύο τους τιμοῦνται
 ὄντες ἀγκαλιασμένοι
 κι' οἱ δυὸ πολὺ σφιγμένοι.

σ. 122

σ. 123

- κι' ἐκεῖ ὁποῦ φιλιούνταν
 κι' οἱ δύο προτιμοῦνταν
 4010 Μεχμέτ πασιᾶς εὐγάζει
 ἀμέσως κι' ἀδειάζει
 τὴν ἴδιαν του πιστιόλαν
 μὲ τὰ σωστά του ὄλα,
 'Αλῆ πασιᾶν λαβώνει
 4015 καὶ τὴν πιστιόλα χώνει
 κι' εὐγάζει τὸ σπαθί του
 καὶ τρέμει ἡ ψυχὴ του.
 'Αλῆ πασιᾶς θυμώθη
 ἀφ' οὗ καὶ ἐλαβώθη
 4020 εἰς τὸ δεξί του χέρι
 ὀργὴν πολλὴν τοῦ φέρει
 ρίπτει τὸν σιουσιανέν του
 φεύγουν ἀπ' ἔμπροσθέν του
 οἱ ἄνθρωποι του ὄλοι
 4025 κι' ἐπῆγ' εὐθύς τὸ βόλι
 Μεχμέτ πασιᾶν κτυπάει
 ξώδρομα τ' ἀπερνάει.
 'Αλῆ πασιᾶς κυτάζει
 πολὺ ἀναστενάζει
 4030 κι' εὐγάζει τὸ σπαθί του
 μὲ ὄλην τὴν ὀργὴν του,
 ἀγρεύει σὰν λιοντάρι
 ρίπτειτ' ὡς παλικάρι.
 Μεχμέτ πασιᾶς κυτάζει
 4035 κι' ὄλος ἀνατρομάζει.
 'Αλῆ πασιᾶς ἐχύθη
 κι' ἐπάνω του ἐρρίφθη
 τραβῶντας τὸ σπαθί του
 μὲ ὄλην τὴν ὀργὴν του.
 4040 νταβλάντησε ὡς ἄτι
 τὸν λάβωσε στὴν πλάτη.
 Μεχμέτ πασιᾶς τραβήχθη
 τ' ὀλίγον ἐκτυπήθη
 ἔτρεμε σὰν χαμάμης
 4045 καὶ ὁ φεήμης τζιάμης

- πιάνει τὸ μετερίζι
 τὰ δόντια ὅλο τρίζει
 δουλεύει τὸ ντουφέκι
 σκοτών' πολλοὺς ἀπ' ἔκει.
 4050 καὶ οἱ ὀσμανιῆδες
 αὐτοὶ οἱ γκρισιαλίδες
 πολλὰ ντουφέκι' ἀδειάζουν
 ἀνασενὶ φωνάζουν,
 ἀρναουτλὰρ κίουπέκι
 4055 τραβοῦν ἓνα ντουφέκι
 φεήμηγ τζιάμ' σκοτώνουν
 στὸ μαγαζὶ τρυπώνουν.
 *Αἰὴ πασιᾶς φωνάζει
 πολὺ ἀναστενάζει
 4060 τί κάλπικον μελέτι
 ποῦ εἶναι τὸ ντουβλέτι;
 γεμάτ' ἢ ἀδικιά;
 νὰ εἶναι ἢ τουρκιά;
 τί ψεύτης καὶ τί πλάνος
 4065 ποῦ εἶναι ὁ Σουλτάνος;
 νὰ γράφη τὸ φερμάνι
 καὶ διαβουλιὲς νὰ κάνη
 τὸν λόγον του ν' ἀρνῆται
 δὲν πρέπει νὰ τιμῆται
 4070 τ' ἀκοῦτε ἀλβανῖται
 τὸν λόγον του ν' ἀρνῆται
 γιατί νὰ μὴ σταθῆτε
 γιὰ μὲ νὰ πολεμῆτε;
 ἀλοίμονόν σας λέγουν
 4075 τίποτα δὲν σᾶς πταίγω
 ἐγὼ λοιπὸν πεθαίνω
 κι' εἰς τὸν ἄδ' διαβαίνω
 μοῦν θὰ μ' ἐνθυμηθῆτε
 ὅλοι οἱ ἀλβανῖται
 4080 κι' οἱ τοῦρκοι κι' οἱ ρωμαῖοι
 καὶ ὅλοι οἱ ἔβραῖοι
 ὅλοι θὰ μὲ ζητῆτε
 μοῦν δὲ θελὰ μὲ βρῆτε

σ. 125

σ. 126

- κι' ὕστερ' ἀναστενάζει
4085 τὴν Βασιλικὴν φωνάζει
διὰ νὰ τὴν σκοτώσουν
καὶ νὰ τὴν θανατώσουν
γιὰ νὰ μὴν τὴν σκλαβώσουν
ἀφοῦ αὐτὸν σκοτώσουν.
4090 γιὰτ' ἡ Βασιλικὴ του
ἡ ἀγαπητικὴ του
γυναίκατ' ἐψηφίσθη
κι' εἰς ὄλους ἐφημίσθη
κι' ἀπ' ὄλαις ταῖς κυράδες
4095 πασιᾶδων ταῖς νυμφάδες
σ' αὐτ' ἦτον τὰ πρωτεῖα
κι' ἡ πρωτοκαθεδρία.
γιὰ τοῦτο ἐζητοῦσε
κι' Ἀλῆ πασιᾶς φωνοῦσε
4100 νὰ πᾶν νὰ τὴν σκοτώσουν
γιὰ νὰ μὴν τὴν σκλαβώσουν.
σκοτῶστε τὴν φωνάζει
γι' αὐτὴν ἀναστενάζει
μὴ πέση εἰς σκλαβίαν
4105 καὶ πάθη ἀτιμίαν
γιατὶ οἱ ὀσμανλῆδες
χαλτοῦποι γκριτσιαλίδες
καὶ ὄλοι οἱ πασιᾶδες
κι' αὐτοὶ οἱ βεζυράδες
4110 κάμνουν πολλὴν πορνείαν
καὶ ἀρσενοκοιτίαν.
κι' ἐνῶ αὐτὰ μιλοῦσε
κι' ἐδῶ καὶ κεῖ κυτοῦσε
τοῦ ρίπτουν ἐν τῷ ἅμα
4115 πολλὰ ντουφέκι' ἀντάμα
κάτ' ἀπὸ τὸ κατώγι
τ' ἄρριψαν εἰς τ' ἀνώγι
καὶ δύο τὸν λαβώνουν
κι' ἀμέσως τὸν σκοτώνουν
4120 τὴν κεφαλὴν του πέρνουν
Χρουσὶτ πασιᾶ τὴν φέρουν

σ. 127

- στὸ βασιλιά τὴν στέλλει
 γιὰ νὰ τὴν δῆ ποῦ θέλει.
 ἐπῆγαν τὸ κεφάλι αὐτοῦ τοῦ Καραλῆ
 4125 στὴν πόλιν στὸν Σουλτᾶνον καὶ οὕτως ὁμιλεῖ
 ρωτῶντας τὸ ριζιάλι τίνος ἢ κεφαλή;
 κι' αὐτοὶ ἀποκριθέντες τοῦπαν τοῦ Καραλῆ.
 πάλιν ξαναρωτᾶει πάλιν τοὺς ὁμιλεῖ
 πέστε μου τίνος εἶναι αὐτὴ ἢ κεφαλή;
 4130 καὶ πάλιν ξανακούει εἶναι τοῦ Καραλῆ,
 αὐτὴ ἢ γηραλέα κι' ὠραία κεφαλή.
 καὶ τρίτον τοὺς ρωτᾶει κι' ἀκούει παρευθὺς
 τοῦ Καραλῆ πῶς εἶναι νὰ λέγει ὁ καθείς.
 καὶ χούκιμι τὸ κάμνουν βέβαια καὶ σωστὰ
 4135 καὶ δίδει τὰ μπαχτσίσια σ' ὅλους ξεχωριστά.
 κι' αὐτοῦ τοῦ σιλικτάρη Χρουσὶτ ἀχμὲτ πασιᾶ
 ποῦ πῆγε τὸ κεφάλι αὐτοῦ τοῦ Ἀλῆ πασιᾶ
 τοῦ χάρισε νὰ πέρνη Σερρῶν τὸν μουκατᾶ
 καὶ τό ἔδωκε καὶ ἄλλα μπαχτσίσια ἀρκετά.

σ. 128

- 4140 αὐτὰ μᾶς εἶπ' ἢ μοῦσα κι' ἀρχίζει ν' ἀνεβῆ
 στὸν Ἑλικῶν' ἐπάνω ὅθ' εἶχε κατεβῆ.
 κίνησαν καὶ οἱ ἄλλες νύμφαις ὄλαις μαζὺ
 μὲ τὸν Ἀπόλλωνα τοὺς ὅπου μ' αὐταῖς συζῆ
 εἰς τὴν ἀνάβασίν τους τραγούδησαν γλυκὰ
 4145 κι' ἤρμωσαν ταῖς φωναῖς των ὄλαις ἠδονικὰ.
 λαλοῦσε κι' ὁ Ἀπόλλων τὴν λύραν του καλὰ
 κι' αὐταῖς ἔτραγουδοῦσαν μὲ ταῖς φωναῖς ψιλὰ.

σ. 129

τέλος

- Τὸ τραγοῦδι τῶν μουσῶν
 ὅποιος θέλει ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ μίθῃ
 τὸν χαλασμόν Γιαννίνων τὸ πῶς ἐστάθη
 4150 ποῦ εἶταν πολιτεία παινεμένη
 μὲ σπίτια μὲ σαράγια στολισμέγη
 ἔτυχε γιὰ νᾶχη Βαλῆν Βεζύρην
 τὸν μέγ' Ἀλῆν πασιᾶν σ' ὅλα χαζύρην,

- μὲ κάστρα μὲ κούλιες μὲ κομπαράδες
 4155 μὲ τόπια μὲ ρουκέταις καὶ λομπαράδες
 ἔμασεν ἄσκέρια πολλὰς χιλιάδες
 σύναξε ζαηρέδες μυριάδες
 θέλει νὰ πολεμήσῃ τὸ ντουβλέτι
 τί σήκωσ' ἀπ' αὐτὸν τὸ μερχαμέτι.
 4160 φερμανλήν τὸν κάμνει κι' ἐθυμώθη
 τ' 'Αλῆ πασιᾶ ἐναντίον ἀγριώθη.
 'Αλῆ πασιᾶς βαρεῖα ἀνασιενάζει
 καὶ τσοκουριά καὶ Γκεγκουριά φωνάζει.
 ἔλατε ἀνδρεῖοί μου ντιμπραλίδες,
 4165 κι' ἐσεῖς Μπερατινοὶ κι' 'Ονταγκλίδες
 κι' ἐσεῖς ἄξιοι 'Αργυροκαστρίται
 καὶ τόσκιδες ἀνδρεῖοι μαζωχθῆτε
 ἐσεῖς ἄσλάνια μου κολονιάται
 κι' ἀνδρειωμένοι μου ἀύλωνιάται,
 4170 κι' ἐσεῖς ἀνδρειωμένοι μου ρωμαῖοι
 κλέπταις ὅλοι καὶ καπεταναῖοι
 στὰ Γιάννινα ὅλοι συμμαζευθῆτε
 καὶ τ' ἄρματά σας ὅλοι λαμπρύντε.
 τώρα ἂν εἴσθε ἄξια παλικάρια
 4175 ὄρματ' ὡς λύκοι ὡσὰν λιοντάρια
 ὅλοι σας καλὰ ν' ἄρματωθῆτε
 καὶ τοὺς δικούς μου ἐχθροὺς νὰ πολεμῆτε.
 τὸν Δράμαλην κτυπᾶτε ὡς ἠμπορεῖτε
 Πασιόμπεγ' γιανιώτην καὶ μὴν ἀργεῖτε.
 4180 ἄχ καὺμέν' 'Αλῆ πασιᾶ ἐγελάσθης
 κι' ἀνάποδα πολὺ τὸ ἐστοχάσθης
 τ' ἄσκέρι σου ὅλον τώρ' ἀρχίζει
 ἀπ' ὀλίγο ὀλίγο νὰ σοῦ γυρίζῃ.
 Δράμαλης Πασιόμπεης τριγυρίζουν
 4185 στὰ Γιάννινα νᾶλθουν σὲ φοβερίζουν
 καὶ ζωντανὸν γιὰ νὰ σὲ πιάσουν λέγουν
 τ' ἀγγόνια σου καὶ τὰ παιδιὰ σου φεύγουν.
 ὅλοι σοῦ φεύγουν ὅλοι σ' ἀρνιοῦνται
 κι' ἂν εἴσ' 'Αλῆ πασιᾶς δὲν σ' ἐνθυμοῦνται.
 4190 μικροὶ καὶ μεγάλοι συμμαζευτῆκαν
 καὶ εἰς τὰ Γιάννινα ἔκατεβῆκαν

σ. 130

- μικροὶ καὶ μεγάλοι ὄλοι ν' ἀρπάζουν
 τὸ βιὸ τ' Ἀλῆ πασιᾶ νὰ λιμουριάζουν
 ἀκούτε ἄθλιοι καὶ πικραμένοι
- 4195 Ἰωαννῖται μου δυστυχισμένοι
 κι' ἐσεῖς ἀρχόντισσαις λυπηθῆτε
 κι' ἀρχοντοπούλαις μαῦρα ντυθῆτε
 τὰ Γιάννινα ὅλες θὰ στερηθῆτε
 εἰς τὰ χωριά ἔξω θὰ περπατῆτε.
- 4200 ἀναστενάξτε Γιαννιωτοπούλαις
 ποῦ εἶναι τὰ πουκάμισα μὲ ταῖς πούλαις
 ποῦ εἶναι γκοζιόκαις κι' ἀλημπαντέδες
 τὰ χρυσᾶ γελέκια χρυσοῦς τζουμπέδες
 ποῦναι τὰ λαμπρά σας χρυσᾶ φουστάνια
- 4205 καὶ τὰ ἄλυκα κι' ἄσπρα τουμάνια
 τώρα ὄλαις ἀντάμα μαζωχθῆτε
 σ' ἓνα μέρος ὄλαις νὰ λυπηθῆτε
 κι' ὄλαις συμφώνως ἀναστενάξτε
 καὶ τ' ἄχ αχ αχ αχ αχ α φωνάξτε.

Τέλος